

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לעולם מבנימין קאתי, ואמאי קרי ליה יהודי - על שום שכפר בעבודה זרה. שכל הכופר בעבודה זרה נקרא יהודי, כדכתיב (דניאל ג') איתי גבריין יהודאין וגו'.	רבי יוחנן:											◇
כי הוה פתח בדברי הימים אמר הכי: כל דברין אחד הם, ואנו יודעין לדורשן.	רבי שמעון בן פזי:											◇
(דברי הימים א' א') ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר לקח מרד.												◇
אמאי קרי לה יהודיה											‡	
על שום שכפרה בעבודה זרה, דכתיב (שמות ב') ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור												◇
שירדה לרחוץ מגילולי בית אביה.	ואמר רבי יוחנן:										‡	◇
ילדה? והא רבויי רביתה											‡	
לומר לך שכל המגדל יתום ויתומה בתוך ביתו מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו.												◇
ירד - זה משה, ולמה נקרא שמו ירד? שירד להם לישראל מן בימיו [שהוריד תורה לישראל].												◇
גדור - שגדר פרצותיהן של ישראל												◇
חבר - שחיבר את ישראל לאביהן שבשמים.												◇
סוכו - שנעשה להם לישראל כסוכה.												◇
יקותיאל - שקוו ישראל לאל בימיו.												◇
זנוח - שהזניח עוונותיהן של ישראל.												◇
אבי אבי אבי - אב בתורה, אב בחכמה, אב בנביאות.												◇
ואלה בני בתיה אשר לקח מרד												◇
וכי מרד שמו? והלא כלב שמן												‡
אמר הקדוש ברוך הוא: יבא כלב שמרד בעצת מרגלים, וישא את בת פרעה שמרדה בגלולי בית אביה.												◇
אשר הגלה מירושלים. אמר רבא: שגלה מעצמו.	[רבא]											◇
ויהי אמן את הדסה												■
קרי לה הדסה, וקרי לה אסתר.												◇
אסתר שמה, ולמה נקרא שמה הדסה - על שם הצדיקים שנקראו הדסים, וכן הוא אומר (זכריה א') והוא עמד בין ההדסים.	תניא, רבי מאיר:											◇
הדסה שמה, ולמה נקראת שמה אסתר - על שם שהיתה מסתרת דבריה, שנאמר אין אסתר מגדת את עמה וגו'.	רבי יהודה:											◇
הדסה שמה, ולמה נקראת אסתר - שהיו אומות העולם קורים אותה על שום אסתרה.	רבי נחמיה:											◇
אסתר לא ארוכה ולא קצרה היתה אלא בינונית, כהדסה.	בן עזאי:											◇
אסתר ירקרוקת היתה, וחוט של חסד משוך עליה.	רבי יהושע בן קרחה											◇
כי אין לה אב ואם												◇
ובמות אביה ואמה, למה לי?												‡
עיברתה - מת אביה, ילדתה - מתה אמה.	רב אחא:											◇
ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת												◇
אל תקרי לבת אלא לבית, וכן הוא אומר (שמואל ב' י"ב) ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשכה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת, משום דבחיקו תשכב הוות ליה כבת? אלא כבית - הכי נמי לבית.	תנא משום רבי מאיר:											◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ואת שבע הנערות וגו' - אמר רבא: שהיתה מונה בהן ימי שבת.	[רבא]												■
וישנה ואת נערותיה וגו', אמר רב: שהאכילה מאכל יהודי.	[רב]												■
שהאכילה קדלי דחזירי.	שמואל:												■
זרעונים, וכן הוא אומר (דניאל א') ויהי המלצר נושא את פת בגם ונותן להם זרעונים.	ורבי יוחנן												■
ששה חדשים בשמן המר													■
מאי שמן המור?													^
סטכת	רבי חייה בר אבא:												!
שמן זית שלא הביא שלישי.	רב הונא:												■
אנפקינון - שמן זית שלא הביא שלישי, ולמה סכין אותו - שמשיר את השיער ומעדן את הבשר.	תניא, רבי יהודה:												■
בערב היא באה ובבקר היא שבה, אמר רבי יוחנן: מגנתו של אותו רשע למדנו שבחו, שלא היה משמש משתו ביום.	[רבי יוחנן]												■
ותהי אסתר נשאת חן אמר רבי אלעזר: מלמד שלכל אחד ואחד נדמתה לו כאומתו.	[רבי אלעזר]												■
ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת - ירח שנהגה גוף מן הגוף.													■
ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות. אמר רב: ביקש לטעום טעם בתולה - טעם, טעם בעולה - טעם.	[רב]												■
ויעש המלך משתה גדול													■
עבד משתאי - ולא גליא ליה, דלי כרגא - ולא גליא ליה, שדר פרדישני - ולא גליא ליה.													■
ובהקבץ בתולות שנית וגו'													■
אזיל שקל עצה ממרדכי. אמר: אין אשה מתקנאה אלא בירך חברתה - ואפילו הכי לא גליא ליה, דכתיב אין אסתר מגדת מולדתה וגו'.													■
מאי דכתיב (איוב ל"ו) לא יגרע מצדיק עיניו, בשכר צניעות שהיתה בה ברחל - זכתה ויצא ממנה שאול, ובשכר צניעות שהיה בו בשאול - זכה ויצאת ממנו אסתר.	רבי אלעזר:												■
ומאי צניעות היתה בה ברחל													^
דכתיב (בראשית כ"ט) ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא. וכי אחי אביה הוא? והלא בן אחות אביה הוא? אלא אמר לה: מינסבא לי? אמרה ליה: אין. מיהו, אבא רמאה הוא, ולא יכלת ליה. - אמר לה: אחיו אנא ברמאות. - אמרה ליה: ומי שרי לצדיקי לסגויי ברמיותא? - אמר לה: אין, (שמואל ב' כ"ב) עם נבר תתבר ועם עקש תתפל. אמר לה: ומאי רמיותא? - אמרה ליה: אית לי אחתא דקשישא מינאי, ולא מנסיב לי מקמה. מסר לה סימנים. כי מטא ליליא, אמרה: השתא מיכספא אחתאי, מסרתינהו ניהלה. והיינו דכתיב (בראשית כ"ט) ויהי בבקר והנה היא לאה, מכלל דעד השתא לאו לאה היא? אלא: מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה לא הוה ידע עד השתא.													!
לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול.													■
ומה צניעות היתה בשאול													^
דכתיב (שמואל א' י') ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל													!
זכה ויצאת ממנו אסתר.													■
כשהקדוש ברוך הוא פוסק גדולה לאדם - פוסק לבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות, שנאמר (איוב ל"ו) וישיבם לנצח ויגבהו (וגו'), ואם הגיס דעתו - הקדוש ברוך הוא משפילו, שנאמר (איוב ל"ו) ואם אסורים בזקים וגו'.	ואמר רבי אלעזר:												■
ואת מאמר מרדכי אסתר עשה, אמר רבי ירמיה: שהיתה מראה דם נדה לחכמים.	[רבי ירמיה]												■
כאשר היתה באמנה אתו - אמר רבה בר לימא: שהיתה עומדת מחיקו של אחשורוש וטובלת ויושבת בחיקו של מרדכי.													■
בימים ההם ומרדכי יושב בשער המלך קצף בגתן ותרש, אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן: הקציף הקדוש ברוך הוא אדון על עבדיו לעשות רצון צדיק, ומנו - יוסף, שנאמר (בראשית מ"א) ושם אתנו נער עברי וגו'. עבדים על אדוניהן לעשות נס לצדיק, ומנו - מרדכי, דכתיב ויודע הדבר למרדכי וגו'.	[רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן]												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
בגתן ותרש שני טרסיים הוו, והיו מספרין בלשון טורסי, ואומרים: מיום שבאת זו לא ראינו שינה בעינינו, בא ונטיל ארס בספל כדי שימות. והן לא היו יודעין כי מרדכי מיושבי לשכת הגזית היה, והיה יודע שבעים לשון. אמר לו: והלא אין משמרתו ומשמרתך שוה? - אמר לו: אני אשמור משמרתו ומשמרתך. והיינו דכתיב ויבקש הדבר וימצא - שלא נמצאו במשמרתו.	רבי יוחנן:												■	◇
אחר הדברים האלה													■	◇
מאי אחר?													^	
אחר שברא הקדוש ברוך הוא רפואה למכה.	רבא:												!	◇
אין הקדוש ברוך הוא מכה את ישראל אלא אם כן בורא להם רפואה תחילה, שנאמר (הושע ז') כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים - אבל אומות העולם אינו כן, מכה אותן ואחר כך בורא להם רפואה, שנאמר (ישעיהו י"ט) ונגף ה' את מצרים נגף ורפוא.	דאמר ריש לקיש:												■	!
ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו, אמר רבא בתחילה במרדכי לבדו, ולבסוף בעם מרדכי, ומנו - רבנן, ולבסוף בכל היהודים.	[רבא]												■	◇
הפיל פור הוא הגורל													■	◇
כיון שנפל פור בחדש אדר שמח שמחה גדולה, אמר: נפל לי פור בירח שמת בו משה. ולא היה יודע שבשבעה באדר מת ובשבעה באדר נולד.	תנא:												■	◇
ישנו עם אחד אמר רבא: ליכא דידע לישנא בישא כהמן.	[רבא]												■	◇
אמר ליה: תא ניכלינהן - אמר ליה: מסתפינא מאלהיו, דלא ליעביד בי כדעבד בקמאי. - אמר ליה: ישנו מן המצות. - אמר ליה: אית בהו רבנן. - אמר ליה: עם אחד הן.													■	
שמא תאמר קראה אני עושה במלכותך - מפורין הם בין העמים, שמא תאמר אית הנאה מינייהו - מפורד, כפרזיה זו שאינה עושה פירות. ושמא תאמר איכא מדינתא מינייהו - תלמוד לומר בכל מדינות מלכותך.													■	
ודתיהם שנות מכל עם - דלא אכלי מינן, ולא נסבי מינן, ולא מנסבי לן. ואת דתי המלך אינם עשים - דמפקי לכולא שתא בשה"י פה"													■	
ולמלך אין שוה להניחם - דאכלו ושתו ומבזו ליה למלכות. ואפילו נופל זבוב בכוסו של אחד מהן - זורקו ושותהו. ואם אדוני המלך נוגע בכוסו של אחד מהן - חובטו בקרקע ואינו שותהו.													■	
אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף וגו' אמר ריש לקיש: גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהן לשקליו.	[ריש לקיש]												■	◇
באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.	והיינו דתנן:												■	
ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך, אמר רבי אבא: משל דאחשורוש והמן למה הדבר דומה? לשני בני אדם, לאחד היה לו תל בתוך שדהו, ולאחד היה לו חריץ בתוך שדהו, בעל חריץ אמר: מי יתן לי תל זה בדמים בעל התל אמר: מי יתן לי חריץ זה בדמים לימים נזדווגו זה אצל זה, אמר לו בעל חריץ לבעל התל: מכור לי תילך - אמר לו: טול אותה בחנם, והלאי	[רבי אבא]												■	◇